

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: Povrv-510/2019-52

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, na prijedlog sudske savjetnice Ive Begonja Vuković, u pravnoj stvari tužitelja ES UNION CONSORZIO, Casoria (NA), Italia, Via Giovanni Pascoli Angolo Circumvallazione Esterna 80026, OIB: 40375005191, zastupanog po punomoćnici Ivi Markotić Bagarić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Hanžeković & Partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika FILIPA GRUBIŠIĆA, vl. prijevoznickog obrta „Filip Grubišić“, Zadar, Viktora Vide 79, OIB: 20652417014, zastupanog po punomoćniku dr.sc. Željku Žuži, odvjetniku u Zadru, radi isplate, nakon javno održane glavne rasprave zaključene dana 10. rujna 2026., u nazočnosti zamjenika punomoćnice tužitelja Zlatka Jurline, odvjetnika u Zadru i punomoćnika tuženika, te nakon objave presude dana 8. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Vere Marčina iz Zadra, 112. brigade br. 3, poslovni broj Ovr-1086/14 od 23. travnja 2014., u dijelu u kojem je naloženo tuženiku FILIPU GRUBIŠIĆU, vl. prijevoznickog obrta „Filip Grubišić“, Zadar, Viktora Vide 79, OIB: 20652417014, da tužitelju ES UNION CONSORZIO, Casoria (NA), Italia, Via Giovanni Pascoli Angolo Circumvallazione Esterna 80026, OIB: 40375005191, isplati iznos od 12.718,51 EUR plativo u kunama po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 4. veljače 2015., do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se do 31. srpnja 2015., određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015., za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, plativo u kunama po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate, kao i da mu naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 910,72 EUR (6.861,80 HRK) sa zateznim kamatama koje teku od dana 23. travnja 2014., do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se do 31. srpnja 2015.,

određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015., za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 8 (osam) dana; te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 2.050,00 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadom daljnjeg parničnog troška u iznosu od 125,00 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja 18. ožujka 2014., podnio protiv tuženika javnom bilježniku Veri Marčina iz Zadra prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave radi isplate iznosa od 13.925,75 EUR sa zateznim kamatama i troškovima postupka, a povodom kojeg je isti 23. travnja 2014. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-1086/14.

2. Protiv tog rješenja tuženik (tada u svojstvu ovršenika) pravovremeno je podnio prigovor u kojem osporavajući osnovu i visinu potraživanja navodi da je naplata dogovorena kompenzacijom sa firmom LIGNA ENER TEC SRL, Via Monte Sabotino 14, Monfalcone, Italy.

3. Javni bilježnik je predmet prosljedio Općinskom sudu u Zadru koji je rješenjem poslovni broj Povrv-845/14 od 15. rujna 2015., rješenje o ovrsi javne bilježnice stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha i odredio nastavak postupka kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Rješenjem poslovni broj Povrv-845/14 od 10. listopada 2014. Općinski sud u Zadru oglasio se stvarno nenadležnim te po pravomoćnosti istog predmet ustupio ovom sudu kao stvarno i mjesno nadležnom.

4. U nastavku postupka tužitelj je naveo da je tuženik nakon utuženja izvršio 8 uplata u ukupnom iznosu od 5.740,00 EUR kojima je tužitelj zatvarao zatezne kamate te glavnično potraživanje u iznosu od 1.207,00 EUR. Tužitelj je opisao način na koji je izvršio uračunavanje te je uz uređeni tužbeni zahtjev (stranica 41 – 42 spisa) dostavio dokaz o uplatama tuženika, obračun kamata kao i očitovanje tuženika na ovršni prijedlog tužitelja.

U očitovanju na ovršni prijedlog tužitelja od 6. svibnja 2014. (stranica 43 spisa) tuženik (tada kao ovršenik) navodi tužiteljevom punomoćniku da je zaprimio ovršni prijedlog na iznos ovrhe 13.925,75 EUR, da je obavio razgovor sa gospođom Terezom iz društva tužitelja i da su dogovorili da mjesečno u nekoliko rata podmire dug ali na način da ih o tome izvijeste te da se ovrha stavi izvan snage. Mjesečne rate da bi bile minimalno od 1.000,00 do 1.500,00 EUR, a naplata da je također dogovorena kompenzacijom sa firmom LIGNA ENER TEC SRL, Via Monte Sabotino 14, Monfalcone, Italy.

5. Tuženik je prigovorio smanjenom tužbenom zahtjevu tvrdeći da su stranke dogovorile da tužitelj neće potraživati kamate, stoga da je izvršenim uplatama u iznosu od 5.740,00 EUR tuženik zatvarao glavicu, a prigovorio je i načinu obračuna kamata budući iz dostavljene specifikacije tužitelja nije razvidno na koga se odnosi ni iz koje

osnove proizlazi. Ističe kako i tuženik ima potraživanje prema tužitelju sa osnove poreza na dodanu vrijednost u Italiji (IVA) na utužene račune koje je tuženik naknadno podmirio navodeći da je tužitelj morao isplatiti tuženiku porez na dodanu vrijednost (IVA) koji je tuženik uplatio prilikom plaćanja predmetnih računa. Tuženik da je zatražio otvaranje poreznog broja u Italiji, što da proizlazi iz dokumentacije koju dostavlja na talijanskom jeziku, a koju će naknadno dostaviti i u prijevodu.

U prilog svojih navoda dostavio je i karticu partnera te je predložio izvesti dokaz stranačkim saslušanjem, saslušanjem u svojstvu svjedoka Terese Tambaro kao i provesti knjigovodstveno financijsko vještačenje poslovnih knjiga obiju stranaka radi utvrđivanja visine duga.

6. Očitujući se na prednje navode tuženika tužitelj ističe kako je dopisom od 6. svibnja 2014. predlažući obročnu otplatu utuženog iznosa tuženik priznao osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva koju da je na posredan način, kao konkludentnom radnjom, priznao i izvršenim uplatama nakon utuženja u ukupnom iznosu od 5.740,00 EUR. Uplatama tuženika tužitelj da je zatvarao svoje potraživanje sukladno čl. 172. ZOO-a, a tuženik da je nastavno paušalno osporio visinu potraživanja. Navodi tuženika da nije dužan podmiriti zakonske zatezne kamate u cijelosti da su neosnovani obzirom stranke ne mogu isključiti primjenu odredbi o zakonskim zateznim kamatama niti bi se o tome ikada sporazumjele, kao što je neosnovan i navod tuženika da ima potraživanje prema tužitelju s osnove poreza na dodanu vrijednost na utužene račune u Italiji, tim više jer ove navode ne potkrjepljuje dokazima. Budući da je tuženik naknadno osporio visinu potraživanja dostavlja ovjeren prijevod ugovora i utuženih računa uz napomenu da račun od 18. lipnja 2012. s dospijećem od 14. srpnja 2012. izvorno glasi na iznos od 1.022,03 EUR dok je tuženik po njemu utužen za iznos od 731,77 EUR obzirom da je prije utuženja račun djelomično podmirio.

7. Tijekom postupka tužitelj je ustrajao u svojim navodima da je u cijelosti ispunio svoju ugovornu obvezu na način da je tuženiku dostavio uređaj i karticu za plaćanje cestarine dok je tuženikova ugovorna obveza plaćanja ostalih računa izostala. Istakao je da na račune, koji su uredno uručeni tuženiku putem pošte, nije bilo prigovora, a utuženo dugovanje tuženik da je naknadno priznao izravno, dopisom od 6. svibnja 2014. kao i neizravno, djelomičnim podmirenjem duga. Slijedom navedenoga da se protivi daljnjem izvođenju dokaza smatrajući da su isti usmjereni isključivo na odugovlačenje postupka.

8. Nakon provedenog postupka u kojem je izvršio uvid u dostavljenu dokumentaciju ovaj sud je 16. lipnja 2016. donio presudu poslovni broj Povrv-892/15-19 kojom je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 12.718,51 EUR plativo u kunama po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate (glavno potraživanje) kao i troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.861,80 HRK, sve sa zateznim kamatama, te rješenje kojim je u toč. I. ukinuo platni nalog sadržan u rješenju u ovrsi u dijelu u kojem se tuženiku nalaže isplatiti tužitelju iznos od 1.207,24 EUR te utvrdio da je tužba u tom dijelu povučena, dok je točkom II. odlučeno o parničnom trošku, a protiv koje odluke je tuženik izjavio žalbu.

9. Sud je tako odlučio primjenom odredaba ZOO-a nakon što je utvrdio da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu temeljem kojeg je tužitelj tuženiku ispostavio utužene račune, a kako je tuženik djelomično podmirio dugovani iznos (u iznosu od 5.740,00 EUR) tužitelj je sukladno ovlaštenjima iz čl. 172. ZOO-a izvršenim uplatama najprije zatvorio potraživanje s osnove kamata, a potom s osnove glavnice, slijedom čega je tužbeni zahtjev postavio u smanjenom iznosu, a koji je sud ocjenio

osnovanim budući je između ostaloga tuženik svojim dopisima, naročito onim od 6. svibnja 2014. priznao dug.

10. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj PŽ-5662/2016-2 od 5. prosinca 2019. uvažio je tužiteljevu žalbu, ukinuo presudu kao i točku II. rješenja i predmet u tom dijelu vratio prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

11. U obrazloženju drugostupanjske odluke sud navodi da je prvostupanjski sud u sporu s međunarodnim elementom prije svega propustio odrediti mjerodavno pravo iz kojeg razloga da nije moguće niti utvrditi je li sud pravilno ocijenio koje su odlučne činjenice za ocjenu osnovanosti smanjenog tužbenog zahtjeva. Tuženik da je prigovorio smanjenom tužbenom zahtjevu i načinu izvršenog obračunavanja na koje okolnosti je predložio provesti knjigovodstveno financijsko vještačenje poslovnih knjiga obiju stranaka. Stoga će prvostupanjski sud u ponovljenom postupku najprije sa stranakama raspraviti i utvrditi mjerodavno materijalno pravo, a potom radi utvrđenja odlučnih činjenica, izvesti predložene dokaze te, uzimajući u obzir već izvedene i novopredložene dokaze, ponovno odlučiti o osnovanosti smanjenog tužbenog zahtjeva i ukupnim troškovima postupka, uključujući trošak žalbenog postupka.

12. Postupajući po uputama iz ukidnog rješenja drugostupanjskog suda u ponovljenom postupku sud je, sukladno izjavama stranaka, utvrdio da je mjerodavno pravo Republike Italije. Obavijest o stranom pravu - tekst mjerodavnih odredaba, sud je zatražio 5. listopada 2021. Nakon više požurnica, mjerodavno pravo dostavljeno je u dva dijela, prvi 23. prosinca 2025., a drugi 15. siječnja 2026. Po primitku svakog dijela mjerodavnog prava, sud je tužitelja podnescima od 16. i 22. siječnja 2026. pozvao na dostavu prijevoda, ostavljajući mu rok od 30 dana. Prije isteka ostavljenog roka tužitelj je zatražio njegovo produljenje, čemu je sud udovoljio rješenjem od 23. veljače 2026., produljivši rok za daljnjih 30 dana. Unatoč tome, tužitelj nije postupio po pozivima suda ni u naknadno ostavljenom roku.

13. Na pripremnom ročištu održanom 10. rujna 2026. stranke su ostale kod ranijih navoda i dokaznih prijedloga, pri čemu je tužitelj predložio, a tuženik se suglasio sa zaključenjem raspravljanja bez izvođenja daljnjih dokaza i odlučivanjem prema stanju spisa.

14. Sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu dok daljnje dokaze nije izvodio, o čemu će više biti riječi u nastavku obrazloženja.

15. U ovom postupku tuženik je izričito osporio obračun kamata i visinu potraživanja te je naveo da je s djelatnicom tužitelja postigao dogovor o neplaćanju kamata, a da je plaćanje dijelom dogovoreno i kompenzacijom sa drugim društvom. Nadalje, osporio je i način na koji je tužitelj izvršio uračunavanje uplata izvršenih nakon utuženja te je radi utvrđenja visine stvarnog duga predložio izvođenje dokaza financijskim vještačenjem.

Stoga je za ocjenu postavljenog tužbenog zahtjeva potrebno prethodno utvrditi sadržaj i način primjene mjerodavnog prava Republike Italije, osobito pravila koja se odnose na obračun kamata, mogućnost njihovog ugovornog isključenja odnosno odricanja od kamata te pravila o uračunavanju izvršenih uplata.

U okolnostima konkretnog slučaja, bez utvrđenja sadržaja navedenih pravila po stranom pravu, nije moguće pouzdano ocijeniti niti pravilnost tužiteljevog obračuna kamata niti pravilnost uračunavanja uplata izvršenih nakon utuženja, a time niti utvrditi konačnu visinu tužiteljeve tražbine.

16. Budući tužitelj nije dostavio zatraženi prijevod niti je predložio druge dokaze kojima bi otklonio osporavanje odnosno nije dokazao visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja, odlučio kao u izreci.

17. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i 2., čl. 155. i čl. 158. ZPP-a. Visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23; dalje: Tarifa).

17.1. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom tužitelj je zahtijevao isplatu iznosa od 12.718,51 EUR. Budući je sud navedeni tužbeni zahtjev u cijelosti odbio, tužitelj nije uspio u parnici u odnosu na konačno postavljeni tužbeni zahtjev dok je tuženik u tom dijelu uspio u cijelosti. Stoga tuženiku pripada pravo na naknadu troškova potrebnih za vođenje postupka u smislu čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a.

17.2. Tužitelj je tijekom postupka povukao tužbu za iznos od 1.207,04 EUR. Tuženik je navedeni dio obveze podmirivao sukcesivno u razdoblju od lipnja 2014. do veljače 2015., dok je tužitelj tužbeni zahtjev uredio podneskom predanim tek na pripremnom ročištu održanom 28. siječnja 2016.

Prema čl. 158. st. 1. ZPP-a tužitelj koji povuče tužbu dužan je tuženiku naknaditi troškove postupka, dok je iznimka iz st. 2. predviđena samo ako je tužitelj tužbu povukao odmah nakon što je tuženik udovoljio njegovu zahtjevu ili zbog drugih razloga koji se mogu pripisati tuženiku.

Po ocjeni suda, u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 158. st. 2. ZPP-a budući tužitelj nije povukao tužbu u odnosu na plaćene iznose odmah nakon izvršenih uplata, već je to učinio tek na pripremnom ročištu, dakle nakon proteka znatnog vremena od izvršenih uplata. Stoga tuženiku pripada pravo na naknadu troškova i u odnosu na povučeni dio tužbenog zahtjeva, sukladno čl. 158. st. 1. ZPP-a.

17.3. Pri odmjeravanju visine troškova sud je primijenio odredbu čl. 155. ZPP-a te je priznao samo one troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice, prema okolnostima konkretnog postupka i prema propisanoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

17.4. Tako je tuženiku obzirom na vrijednost predmeta spora te obzirom na uspjeh u parnici trebalo priznati trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to: za sastav podneska od 2. veljače 2016., sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima održanima 28. siječnja 2016., 22. veljače 2016., 19. svibnja 2016., 20. veljače 2020. i 10. rujna 2026., sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, za sastav žalbe, sukladno Tbr. 10. toč. 1. Tarife; za svaku radnju u visini od po 100 bodova, zatim za pristup na ročište za objavu presude, sukladno Tbr. 9. toč. 3. Tarife, u visini od 50 bodova (vrijednost boda sukladno Tbr. 54. Tarife iznosi 2,00 EUR) što uvećano za PDV od 25%, sukladno Tbr. 46. Tarife iznosi 1.875,00 EUR, a na koji iznos valja nadodati trošak plaćene sudske pristojbe za žalbu u zatraženom iznosu od 175,00 EUR, što sveukupno iznosi 2.050,00 EUR.

18. Sud je odbio zahtjev tuženika za naknadom troška u preostalom iznosu od 125,00 EUR koji se odnosi na pristup ročištu za objavu presude (uvećano za PDV) budući je Tbr. 9. toč. 3. propisano da za ročište na kojem se objavljuje presuda odvjetniku pripada 50 % nagrade iz Tbr. 7. toč. 1., ali ne više od 50 bodova.

U Zadru 8. listopada 2026.

Sudska savjetnica
Iva Begonja Vuković

Sutkinja
Katarina Zdunić

Dokument je elektronički potpisan:
KATARINA ZDUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:
08-10-2026
13:51:47

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#130D48523339363730343634363533
L=ZADAR
S=ZDUNIĆ
G=KATARINA
CN=KATARINA ZDUNIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dopuštena je žalba.

Rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

Rok za žalbu je 15 dana.

Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku ovom sudu za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužitelju po punomoćnici,
- tuženiku po punomoćniku,
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088e-5b003**

Kontrolni broj: **0dd2b-5b948-918ff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.